

62

48

24

58 LITERATURA | Joan Garí
Les contradiccions dels països conte

59 LITERATURA | Lluís Bonada
Ensiola Editorial ens regala l'excel·lent relat que Luchino Visconti va convertir en la pel·lícula 'Senso'

60 CINEMA
Una ranxera
Àlex Gorina

TELEVISIÓ
61 Estiu 4
Toni de la Torre

62 TEATRE
Cataclisme patern
Francesc Foguet i Boreu

63 ART
No acabariem mai...
Ricard Mas Peinado

64 ART
"PAM! PAM!", l'art contra la imatge de la imatge
Ricard Silvestre

65 GASTRONOMIA
Més sang!
Jaume Fàbrega

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Rajoy puja

Els detractors de Mariano Rajoy el caricaturitzen sovint amb la imatge del gallec típic que no se sap si puja o baixa. La imatge no es correspon del tot a la realitat, perquè el líder del Partit Popular puja quan li convé. I ara li convé. Rajoy actua políticament amb una gran eficàcia en profit del seu partit, però, sobretot, en profit propi. En l'anterior legislatura va decidir inhibir-se'n, deixar passar el temps i portar Pedro Sánchez al fracàs. El resultat de les darreres eleccions va confirmar la jugada. Mentre que el candidat del PSOE tot just va aguantar la tempesta fallida de Podem, el Partit Popular va millorar els seus resultats, que faciliten la investidura de Rajoy. Ara el candidat del PP ha sabut, una altra vegada, administrar l'estratègia, que pretén portar el PSOE a l'abstenció necessària perquè ell pugui ser investit i governar.

En aquesta jugada absolutament calculada Rajoy ja ha aconseguit el suport de Ciutadans sense haver de pagar-ne un preu excessivament costós. Al remat, les sis condicions que ha marcat el partit d'Albert Rivera o són assumibles o necessiten el suport d'altres forces polítiques per poder-se aplicar. Un suport que difícilment es concretarà.

Ara el candidat popular només necessita l'abstenció mínima ajustada del PSOE per ser investit president. Com que els socialistes d'entrada diuen que no –una afirmació que recorda el que van fer en l'episodi del referèndum de l'OTAN–, Rajoy ha fixat un calendari d'investidura que els comprometrà encara més, amb unes hipotètiques eleccions que coincidiran amb el dia de Nadal. Torrons amargs per al PSOE.

Els analistes polítics afirmen que només hi ha dues hipòtesis. O bé Rajoy és investit president a partir del 30 d'agost o caldrà repetir les eleccions –les terceres!– el 25 de desembre. Això no és del tot exacte. Hi ha una tercera possibilitat: que el PSOE aguante el primer intent d'investidura, però acabe cedint en una segona que es podria fer entre el setembre i el desembre. No en pot dubtar ningú: a partir d'ara les pressions contra els socialistes, més enllà del calendari interessat, es multiplicaran des de tots els fronts. Els “mercats internacionals”, les grans empreses i la gran banca a Espanya, els ressorts de l'Estat i també els de la Unió Europea s'hi abocaran. Si bé és cert que ningú vol terceres eleccions, tret del mateix Mariano Rajoy, aquest interès aplicarà el tercer grau a Pedro Sánchez i al PSOE perquè faciliten la investidura del candidat popular. Rajoy puja o baixa? No hi ha cap dubte d'això: Rajoy puja. Una altra cosa és que després mantinga la mateixa habilitat amb un Govern parlamentàriament fràgil i potser políticament insolent.